

«سیاوش اوستا»

جنگ پولی و خونی تمدن های ایران و عربستان

هر چند مدتی است که جنگ تمدن ها با به قدرت رسیدن جمهوریخواهان در جهان آغاز شده است و تلفاتی بزرگ در آمریکا و اروپا و حتی اسرائیل و به ویژه در سرزمین های اسلامی همراه داشته است، اما آمریکا توانست این جنگ را به خارج مرزهای خود

کشانده و سرزمین بزرگ خویش را از درگیری خونین جهانی دور نگاه دارد. رقابت های سیاسی، نظامی، اقتصادی و اطلاعاتی میان آمریکا و اروپا نیز در میدان های بسیاری به نفع ایالات متحده پیش رفته است. امروزه هر چند این جنگ تمدن ها گریبان تمامی مهاجران جهان سومی و به ویژه اسلامی را گرفته است که هر روز مشکلات اقتصادی، اجتماعی و اقامتی آنها گسترده تر می شود اما از سوی دیگر، مهاجران نه، بلکه مسافران دیگر کشورهای اروپایی که اینک اتحاد آنها به ۲۷ رسیده است، بازار کار جهان سومی ها را در اروپا می گیرند و چون فرهنگ دینی آنها یکسان است پس به راحتی جایگزین مسلمانان می شوند، هر چند طرف واقعا مسلمان نباشد. اما نام های اسلامی مهری محکم است برای پاکسازی فرهنگی در غرب.

جدای از این مشکلات پولی و کاری، در غرب برای مسلمانان جنگ «خونی» تمدن ها نیز گریبان خود مسلمین را گرفته است. زیرا نبرد خونین شیعه و سنی نه تنها در عراق روزانه دهها قربانی برجای می گذارد که در دیگر کشورهای اسلامی نیز این درگیری رو به رشد است.

رهبری این جنگ را دو کشور عربستان سعودی و جمهوری اسلامی ایران به دست دارند و هر چند در ظاهر سعودی ها با ملاحای تهران لاس می زنند، اما سعودی ها یک جنگ نظامی، تبلیغاتی و سیاسی بزرگی را سازماندهی کرده اند که تمامی کشورهای اسلامی به جز سوریه با آنها همراه و همگام است. دقیقا بسان جنگ عراق با ایران که نه تنها غرب که کل کشورهای عربی حامی نظامی و مالی و سیاسی صدام حسین بودند.

هر چند ایران توانست ۱۸ سال در جنگ جهان مقاومت کند، اما این بار که ایدئولوژی و پتانسیل قوی این نبرد «شیعه و سنی» است خطر را بیشتر کرده است زیرا که اسرائیل نیز در اردوگاه عربستان سعودی عمل می کند و ایران نتوانست حتی کشورهایی چون مصر و لیبی و کویت را با خود همراه کند، جمهوری اسلامی بارها تلاش کرده است تا با استفاده از کلیمیان ایران در بازی هائی، از سعودی ها جلوتر برود. اما اینک اگر بخواهد حزب الله لبنان، نفوذ در عراق و افغانستان و دیگر کشورهای همجوار و هم فرهنگ با ایران را حفظ کند چاره ای ندارد جز این که در برابر سعودی ها و جهان اسلام، با اسرائیل دیپلماسی هر چند پنهان خود را به طور جدی آغاز کند. کلیمیان ایرانی همواره نشان داده اند که به ایرانی بودن خود افتخار می کنند و برای حفظ فرهنگ و ثبات آن نیز تاکنون مایه های زیادی گذاشته اند. حتی آقای موسی قصاب (کاتساب) رئیس جمهور کنونی اسرائیل که به خاطر عشق و علاقه و مهر و وفایش به سرزمین آبا و اجدادیش هجوم نظامی به ایران را امضاء نکرد و امروز اسیر پرونده سازی زنان صبیغه ای شده است. اسرائیل با به محاکمه کشاندن رئیس جمهور اندیشمند خود، یکبار دیگر در تله سعودی ها و آمریکا و انگلیسی های ضد یهودی خواهد افتاد که همواره در تلاش بوده و هستند تا به هر گونه ثبات و آسایش و آرامش اسرائیل را برهم بزنند. لذا محاکمه و بی آبرو کردن آقای موسی قصاب ضربه ای به اسرائیل خواهد بود، نه به شخص او، پس فرهیختگان این سرزمین باید این پرونده را ببندند.

www.awesta.net

بولنت اجویت در گذشت

آقای اجویت در نزدیکی ترکیه به غرب و تقاضای ورود به اتحادیه اروپا نقش مؤثری داشت.

اجویت که رهبر حزب سوسیالیست بود، همواره از نظامی غیردینی در ترکیه دفاع کرد و در برابر اسلام گریبان مقاومت ورزید. او در سال ۲۰۰۲ از کناره گیری از قدرت به دلایل ضعف جسمی خودداری ورزید اما سرانجام کنار گذاشته شد. برخی او را در بحران اقتصادی ترکیه متهم کرده بودند.

بیرون رفتن آقای اجویت از قدرت راه را برای نخست وزیر کنونی رجب اردوغان رهبر «حزب عدالت و پیشرفت» هموار کرد.

اجویت اولین نخست وزیر چپ گرای ترکیه بود که در سال ۱۹۷۴ در این کشور به قدرت رسید. اجویت با وجود گرایش های سوسیال دموکراتیک، بر ملی گراییی بافتاری می کرد، و این را به ویژه در حمله ارتش ترکیه به جزیره قبرس در سال ۱۹۷۵ نشان داد.

به دنبال تقسیم قبرس، ملی گرایان ترکیه اقدام او را تحسین کردند، اما در چپه انتلافی او شکاف وارد شد و او ناچار شد از قدرت کناره گیری کند.

آقای اجویت بار دیگر در اواخر دهه ۱۹۷۰ به نخست وزیری رسید اما در عین حال به دنبال کودتای نظامی اوایل دهه ۱۹۸۰ به زندان افتاد.

آقای اجویت ده سال پس از کودتا از دخالت در سیاست منع شده بود، اما توانست وجهه خود را به عنوان سیاستمداری با تجربه و معتدل بالا ببرد.

در سال ۱۹۹۹ تحت هدایت او بود که نامزدی ترکیه برای عضویت در اتحادیه اروپا پذیرفته شد.

در سال ۲۰۰۱ که آقای اجویت همچنان زمام امور را در دست داشت، ترکیه با بحران اقتصادی و مالی سنگینی روبرو شد و او متهم شد که در مبارزه با فساد ناتوان بوده است.

میلیون راست گرا که در کابینه انتلافی آقای اجویت شرکت داشتند، با بسیاری از اصلاحاتی که او در نظر داشت انجام دهد، مخالف ورزیدند.

زمانی که او در سال ۲۰۰۲ با بحران سیاسی و اقتصادی روبرو بود، بیماری جسمی نیز به سراغ او آمد. او نتوانست برای ورود حزب خود به مجلس ملی ترکیه آرای کافی کسب کند و سرانجام در سال ۲۰۰۴ از فعالیت سیاسی دست کشید.

نگاهی به کارنامه سیاسی دکتر محمد مصدق

تحقیق: دکتر جلال متینی
بخش هفتم

از پایان دوره چهاردهم تا آغاز دوره شانزدهم

۲۱ اسفند ۱۳۲۴ - ۲۰ بهمن ۱۳۲۸ مقدمه:

دوره چهاردهم مجلس شورای ملی در ۲۰ اسفند ۱۳۲۴ در دوره نخست وزیری احمد قوام به پایان رسید. دوره پانزدهم پس از یک فترت شانزده ماهه در ۲۵ تیر ۱۳۲۶ در دوره نخست وزیری همو آغاز به کر کرد و در عمرمداد ۱۳۲۸ در دوره نخست وزیری محمد ساعد به پایان رسید. دوره شانزدهم در ۲۰ بهمن ۱۳۲۸ پس از یک فترت هفت ماهه در زمان نخست وزیری ساعد فعالیت خود را آغاز کرد.

با آن که دکتر مصدق در این مدت طولانی نه نماینده مجلس شورای ملی بود و نه شغل دولتی به عهده داشت، همچنان به فعالیت های سیاسی مشغول بود. در بخش پیش دیدیم که وی در فترت بین دوره چهاردهم و پانزدهم ای صلور اعلامیه ای خطاب به مردم، آنان را به حضور در مسجد شاه دعوت و در آنجا به مداخلات دولت، در انتخابات اعتراض کرد و سپس با عده ای به عنوان اعتراض به جریان انتخابات دوره پانزدهم در کاخ همایونی متحصن شد و در برابر کاندیداهای حزب دموکرات ایران قوام السلطنه، کاندیداهای خود را معرفی کرد، ولی توفیقی به دست نیاورد.

علت اختصاص بخش هفتم این کتاب به دوره پانزدهم مجلس شورای ملی - با آن که دکتر مصدق در آن عضویت نداشت - آن است که مسأله نفت در این دوره در درجه اول اهمیت قرار داشت. در این مجلس بود که موافقتنامه قوام - سادچیکف که از طرف احمد قوام نخست وزیر به مجلس تسلیم گردیده بود رشد و قرار داد گس - گلشائیان در دوره نخست وزیری ساعد به مجلس تسلیم گردید. بحث درباره این قرارداد در روزهای آخر مجلس پانزدهم آغاز گردید و دنباله آن در مجلس شانزدهم ادامه یافت. به علاوه مصدق در دوره پانزدهم مجلس یک بار از طرف عده ای از نمایندگان کاندیدایی نخست وزیری شد ولی رقیب بر او سبقت گرفت. وی درباره قرارداد گس - گلشائیان نیز نامه ای به مجلس نوشت و در آن نظریاتی خود را درباره این قرارداد بیان کرد. بحث درباره قرارداد گس - گلشائیان در مجلس شانزدهم ادامه یافت و به ملی کردن صنعت نفت و سپس نخست وزیری دکتر مصدق انجامید.

از سوی دیگر در فترت بین دوره پانزدهم و شانزدهم، در زمان نخست وزیری ساعد، دکتر مصدق به عنوان نبودن آزادی انتخابات به مبارزه پرداخت و با عده ای قریب دوست تن در دربار شاهنشاهی متحصن گردید و نامه ای به «پیشگاه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی» نوشت. با آن که از این تحسن نتیجه ای عاید معترضین نگردید، ولی دکتر مصدق برای راه یافتن به مجلس همچنان به مبارزه ادامه داد تا سرانجام انجمن نظارت بر انتخابات تهران، بطلان انتخابات تهران را اعلام کرد و به شرحی که در صفحات بعد خواهد آمد دکتر مصدق و هفت تن از کسانی که بعد در «جبهه ملی» گرد آمدند به مجلس راه یافتند.

پس از این مقدمه کوتاه می پردازم به دوره پانزدهم مجلس شورای ملی و اهم مسائلی که در آن مجلس مطرح گردیده است.

در دوره پانزدهم (۲۵ آذر ۱۳۲۶ - ۱۳۲۸)، چهار تن به نخست وزیری برگزیده شدند: احمد قوام (۲۵ آذر ۱۳۲۶)، ابراهیم حکیم (دی ۱۳۲۶ - خرداد ۱۳۲۷)، عبدالحسین هژیر (تیر - آبان ۱۳۲۷)، محمد ساعد (آبان ۱۳۲۷ تا پایان دوره پانزدهم). وی با قدرتی که پیش آمد تا بهمن ۱۳۲۸ نیز نخست وزیر بود (سمعی، ۱۱-۱۵).

سقوط دولت قوام

مجلس پانزدهم در ۲۵ تیر ۱۳۲۶

افتتاح شد و کار خود را از ۲۵ مرداد آغاز کرد. قوام بر طبق سنت پارلمانی استعفاء داد و مجدداً فرمان نخست وزیری گرفت و در ۱۹ شهریور دولت خود را به مجلس معرفی کرد و رای اعتماد گرفت. آنگاه در ۲۹ مهرماه موافقتنامه نفت، معروف به «موافقتنامه قوام - سادچیکف» را با ماده واحد برای اظهار نظر به مجلس برد. وی در مجلس از خدمات خود در حل مشکل آذربایجان و رفع ناامنی کشور در ماه های پیش سخن گفت و افزود:

«من ناچار بودم برای تخلیه ایران و رهائی آذربایجان و جلوگیری از کشتارها اقداماتی کنم و خود را در آن اقدامات کاملاً مصاب می دانم... آن ساعتی که موافقتنامه را امضاء کردم معتقد بودم به صلاح مملکت است و امروز هم معتقدم، اگر مجلس جرح و تعدیلی لازم می داند با دقت کافی در آن مطالعه کند.»

(صفائی، «هر جا، پس از نام» صفائی، ستاره (*) افزوده شده، منظور آن است که وی مطلب را از صورت مذاکرات مجلس شورای ملی نقل کرده است. ۶۶-۶۸).

«اما مجلس... بی مطالعه و بی درنگ بی آن که موافقتنامه مطرح شود، ماده واحد از پیش آماده شده را که در همان جلسه از سوی دکتر رضازاده شفق تقدیم شد با اکثریت ۱۰۲ رای از ۱۰۴ رأی تصویب نمود و موافقتنامه قوام - سادچیکف را به بهانه عدم انطباق با قانون ۱۱ آذرماه ۱۳۲۳ [قانون تحریم مذاکرات نفت] رد کرد و در ذیل ماده واحد، دولت را مأمور استیفای حقوق ملت ایران از نفت جنوب نمود و حسن نیت قوام را هم ستود.» (صفائی، ۶۸).

قانون استیفای حقوق ملت ایران از نفت جنوب

از عبارتی که در پایان این ماده واحد آمده و صفائی آن را نقل به معنی ذکر کرده است نباید سرسری گذشت. قانون ۲۹ مهر ۱۳۲۶ از دولت می خواست تا

«در کلیه مواردی که حقوق ملت ایران نسبت به منابع ثروت کشور... مورد تضییع واقع شده است، به خصوص راجع به نفت جنوب به منظور استیفای حقوق ملی مذاکرات و اقدامات لازم را به عمل آورد» (گفته ها و ناگفته ها...، ۴۵). به نظر نویسنده این سطور به همان اندازه که تصویب «قانون تحریم مذاکرات نفت» در مجلس چهاردهم حائز اهمیت بود و ایران بر طبق این قانون توانست پیشنهاد کاتارادزه را در مجلس چهاردهم و موافقتنامه قوام - سادچیکف را در مجلس پانزدهم رد کند، با تصویب «قانون استیفای حقوق ملت ایران» از نفت جنوب نیز دولت ایران موظف گردید در

این باب رسماً اقدام کند. در ضمن به یاد داشته باشیم که در مجلس چهاردهم و پانزدهم با آن که از سوی یکی دو تن از نمایندگان مسأله لغو قرارداد و با ملی شدن صنعت نفت جنوب پیشنهاد شد، از سوی مجلسیان حتی دکتر مصدق در مجلس چهاردهم مطلقاً جدی تلقی نگردید. اما در اجرای قانون استیفای حقوق ملت ایران... که به قول دکتر موحد صرفاً دارای «یک هدف اقتصادی و مالی بود»، دولت های هژیر و ساعد چنان که در صفحات بعد خواهد آمد، اقدام کردند. بدین ترتیب که دولت ایران در مذاکرات ۲۰ بهمن ۱۳۲۷ با شرکت نفت، دو درخواست را مطرح کرد که یکی از آنها اصل پنجاه - پنجاه میال تصنیف منافع بود که تازه در ونزوئلا معمول شده بود و دیگری داشتن حق نوعی کنترل در کار شرکت نفت. ولی شرکت نفت هر دو پیشنهاد ایران را رد کرد (همان مأخذ، ۴۷)، گرچه انگلیس

در دوره نخست وزیری رزم آرا - که در صفحات بعد به آن خواهیم پرداخت - زمانی تصنیف منافع را به ایران پیشنهاد کرد که دیر شده بود و ملی شدن نفت موضوع روز بود. در هر حال ملی شدن نفت هم اقدامی بود در تعقیب اجرای «قانون استیفای حقوق ملت ایران از نفت جنوب.»

علت سقوط دولت قوام

احمد آراش در خاطرات خود، درباره مقتدائی که منجر به سقوط ناگهانی دولت قوام شد، نوشته است، پس از آن که حملات مخالفین قوام در مجلس و به وسیله مطبوعات شدت یافت، روز ۱۲ آذر ۱۳۲۶. «وزرای کابینه متعاقب پیغام های شاه، جمگی در دفتر محمود جم وزیر جنگ حاضر شدند و استعفاي دسته جمعی خود را نوشتند و برای شاه فرستادند و برخلاف سنت مشروطیت، نخست وزیر را از اقدام خود بی اطلاع گذارند. قوام پس از این عمل ناخوادمردانه وزیران، دریافت که دیگر ادامه مبارزه اش بی نتیجه است... از این رو تصمیم گرفت در مجلس حاضر شود و از انتریک ها و توطئه هایی که در داخل و خارج کشور علیه او ترتیب داده می شود، ضمن ابراز نطق مفصلی پرده بردارد و سپس از کار کناره گیری کند و راه اروپا را در پیش گیرد... بعد از ظهر چهارشنبه هیجدهم آذر - تقریباً مصادف با سالروز نجات آذربایجان - به مجلس رفت و نطق تاریخی خود را ایراد نمود. اما مجلس به قوام رای اعتماد نداد و بنا به دستور دربار و ستاد ارتش، رادیو و روزنامه های نیمه رسمی اطلاعات و کیهان نیز آن را منتشر ساختند...» (موسوی زاده، ۱۷۴/۱-۱۷۵).

دولت قوام شده، نوشته است، پس از آن که حملات مخالفین قوام در مجلس و به وسیله مطبوعات شدت یافت، روز ۱۲ آذر ۱۳۲۶. «وزرای کابینه متعاقب پیغام های شاه، جمگی در دفتر محمود جم وزیر جنگ حاضر شدند و استعفاي دسته جمعی خود را نوشتند و برای شاه فرستادند و برخلاف سنت مشروطیت، نخست وزیر را از اقدام خود بی اطلاع گذارند. قوام پس از این عمل ناخوادمردانه وزیران، دریافت که دیگر ادامه مبارزه اش بی نتیجه است... از این رو تصمیم گرفت در مجلس حاضر شود و از انتریک ها و توطئه هایی که در داخل و خارج کشور علیه او ترتیب داده می شود، ضمن ابراز نطق مفصلی پرده بردارد و سپس از کار کناره گیری کند و راه اروپا را در پیش گیرد... بعد از ظهر چهارشنبه هیجدهم آذر - تقریباً مصادف با سالروز نجات آذربایجان - به مجلس رفت و نطق تاریخی خود را ایراد نمود. اما مجلس به قوام رای اعتماد نداد و بنا به دستور دربار و ستاد ارتش، رادیو و روزنامه های نیمه رسمی اطلاعات و کیهان نیز آن را منتشر ساختند...» (موسوی زاده، ۱۷۴/۱-۱۷۵).

قوام در نطق خود ضمن اشاره به مسئله آذربایجان و کوششی که برای جلوگیری از تجزیه ایران به عمل آورده بود، از پیمان شکنی عده ای از نمایندگان مجلس شورای ملی که از طرف حزب دموکرات ایران کاندیدا شده بودند پرده برداشت و گفت:

«... عده زیادی از آقایان پیش از انتخاب، اسنادی به حزب دموکرات ایران (احمد قوام پس از سفر به شوروی برای حل امضاء آنرا بپشتیبانی حزب مقابل با حزب توده ایران و حزب دموکرات آذربایجان به تشکیل» حزب دموکرات ایران «ست زد».

«... ولی هیچوقت من تصور نمی کردم، بدون دلیل موجه و مشروعی مجلس مخصوصاً هفتاد و چند نفری که در قسمنامه را امضاء نموده اند از پشتیبانی دولت منصرف شوند...» «... من باید صریحاً بگویم که قوای مختلف کشور رعایت حدود را نمی کنند و مداخله در امور قوه مجریه از طرف قوه مقننه و تحریکات بر ضد دولت از طرف قوای دیگر سرانجام مشروطیت ایران را به تراژدی غمناک خواهد رسانید...» «... وقتی در مورد کسی که مملکت را به تصدیق دوست و دشمن در تاریخ ترین ایام از مخاطره نجات داد، این رفتار شود و از هیچ اهانت و تهمت فروگذاری نکنند مسلم (در اصل: مصمم) است با دیگران چه خواهند کرد.»

وی سپس از مجلس تقاضای رای اعتماد کرد. از ۱۱۲ نفر عده حضار در مجلس فقط ۴۶ نفر به او رای موافق دادند و ۳۹ نفر رای مخالف و ۲۷ نفر نیز ممتنع بودند. ممتنعین اغلب از کسانی بودند که سوگندنامه و ورقه وفاداری نسبت به قوام را امضاء کرده بودند. (همان مأخذ، ۷۵/۱-۷۵).

در بین کسانی که سوگند خود را شکرستند، از یک طرف نام افرادی مانند حسین مکی، دکتر بقائی کرمانی، حائری زاده یزدی و عبدالقادر آزاد به چشم می خورد و از طرف دیگر نام کسانی مانند سردار فاخر حمت، دکتر رضازاده شفق، دکتر عبده گلپادی، عرب شیبانی (صفائی، ۷۶). چهار تن اول در

مجلس پانزدهم و شانزدهم در مجاری نفت، تشکیل جبهه ملی و ملی کردن نفت در کنار مصدق نقشی بسیار مهم برعهده داشتند و سپس به دلالتی از وی جدا شدند.

نفت شمال: آمریکا در برابر شوروی

بدیهی است که رد موافقتنامه قوام - سادچیکف حملات رادیو مسکو و روزنامه های شوروی را به ایران در پی داشت. سادچیکف نامه ای به قوام نوشت و رد موافقتنامه را توطئه امپریالیست آمریکا و انگلیس دانست. ناگفته نماند که جرج آلن سفیر آمریکا در تهران، در روز ۱۹ شهریورماه در روز معرفی کابینه قوام به مجلس، در یک مصاحبه آشکارا گفت: «آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان جرج آلن نوشت: «اگر مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت به شوروی آشکارا می شد، آمریکا از مخالفت ایران با واگذاری امتیاز نفت کاملاً پشتیبانی خواهد نمود «و چند روز بعد نیز وزیر امور خارجه آمریکا طی نامه ای به حسین علاء سفیر ایران در آمریکا، ضمن تأیید سخنان